

Sygn. akt XI GC 462/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 8 września 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2020 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

przeciwko Z. L. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. L. (1) na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 53707,15 zł (pięćdziesiąt trzy tysiące siedemset siedem zł piętnaście gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 16.080,64 zł od dnia 30 marca 2019 r. do dnia zapłaty,

- 37.626,51 zł od dnia 1 września 2019 r do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8103 zł (osiem tysięcy sto trzy zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 462/20

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu „zwykłym”

Pozwem z dnia 10 grudnia 2019 r. wniesionym pierwotnie do Sądu Rejonowego w Mogilnie, powódka Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wniosła przeciwko pozwanemu Z. L. (2) o zapłatę kwoty 53 707,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 37 626,51 zł od dnia 1 września 2019 r. do dnia zapłaty i od kwoty 16 080,64 zł od dnia 30 marca 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, powódka wskazała, iż w ramach prowadzonej współpracy handlowej, pozwany nabył od powódki towary objęte dwiema fakturami VAT na łączną kwotę 73 707,15 zł. Na poczet zawartej umowy sprzedaży, pozwany uiścił kwotę 20 000 zł, którą powódka zaliczyła na poczet jednej z faktur VAT, wobec czego do zapłaty pozostała kwota 53 707,15 zł, której pozwany nie uregulował mimo wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 16 stycznia 2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Mogilnie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował roszczenie co do zasady jak i wysokości, podnosząc, iż nie przypomina sobie, aby nabył od powódki towary objęte fakturami VAT. Nadto na jednej z faktur VAT brak jest podpisu odbiorcy, zaś na drugiej podpis jest nieczytelny. Finalnie pozwany podniósł zarzut niewykazania wydania towaru objętego fakturami VAT.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2020 r. przekazano sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następując stan faktyczny:

W ramach utrzymywanej przez strony współpracy handlowej, Z. L. (1) nabył od powódki Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. towar w postaci soli potasowej oraz nawozu (...), wobec czego powódka wystawiła na rzecz pozwanego dwie faktury VAT:

- dnia 15 marca 2019 r. fakturę VAT nr (...), na kwotę 36 080,64 zł brutto (33 408 zł netto) tytułem sprzedaży 24 ton soli potasowej K60 A-500 kg, z terminem płatności do dnia 29 marca 2019 r.;

- dnia 25 czerwca 2019 r. fakturę VAT nr (...), na kwotę 37 626,51 zł brutto, (34 839,36 zł netto) tytułem sprzedaży 24 ton nawozu (...) (N46) A-500 kg, z terminem płatności do dnia 31 sierpnia 2019 r., której otrzymanie potwierdził podpisem Z. L. (1).

Towar objęty fakturami wydano pozwanemu.

Dowód:

- faktury VAT k. 8-9, 54;
- dokumenty wydania z dnia 6 marca 2019 r. k. 49, 51;
- faktury VAT źródłowe k. 50, 52;

Przelewem z dnia 21 czerwca 2019 r. pozwany uiścił na rzecz powódki kwotę 20 000 zł tytułem spłaty części faktury (...).

Dowód:

- potwierdzenie przelewu z dnia 21 czerwca 2019 r. k. 10;

Pismem z dnia 11 października 2019 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 53 707,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnieni w transakcjach handlowych od terminów wymagalności każdej faktury do dnia zapłaty, w terminie 5 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 11 października 2019 r. k. 12-13;
- potwierdzenie k. 14;

Dnia 28 listopada 2019 r. sporządzono wydruk rozliczonych dokumentów, w którym powódka zaliczyła dokonaną przez pozwanego wpłatę w kwocie 20 000 zł na poczet faktury VAT nr (...), wobec czego do zapłaty z tytułu ww. faktury pozostała kwota 16 808,64 zł.

Tego samego dnia poszkodowana sporządziła zestawienie płatności kontrahenta- pozwanego w którym wskazano, iż łączna należność na rzecz powódki wynosi 53 707,15 zł, na którą składają się należności z faktury VAT nr (...) w kwocie 16 080,64 zł (opóźnienie 244 dni) oraz z faktury VAT nr (...) w kwocie 37 626,51 zł (opóźnienie 89 dni).

Dowód:

- lista rozliczonych dokumentów k. 11;
- płatności kontrahenta k. 15;

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną zgłoszonego w pozwie żądania zapłaty należności za dostarczony towar stanowią przepisy dotyczące umowy sprzedaży. Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz oddać i zapłacić sprzedawcy cenę. Powódka domaga się realnego wykonania zobowiązania tj. zapłaty ceny.

Pozwany w sprzeciwie w sposób ogólny zakwestionował istnienie zobowiązania i przedłożone przez powódkę dowody.

W ocenie Sądu zarzuty te zgłoszone zostały na potrzeby procesu w celu uniknięcia zapłaty.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony obowiązane są dawać wyjaśnienia, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

W zakresie umów objętych pozwem powódka przedłożyła dokumenty wydania towaru z obu faktur wraz z podpisem pozwanego, dwie faktury vat tj. fakturę nr (...) wraz z potwierdzeniem przelewu na jej poczet z rachunku pozwanego kwoty 20 000zł. oraz fakturę (...), na której znajduje się podpis pozwanego.

Dodatkowo przedłożono wezwanie z potwierdzeniem. Złożone dokumenty są należycie. uwierzytelnione przez pełnomocnika powoda .

Z akt sprawy nie wynika, aby pozwany przed procesem odnosił się do wezwania do zapłaty bądź w innych okolicznościach negował obowiązek zapłaty, co niewątpliwie powinno mieć miejsce w sytuacji gdyby długu nie akceptował. Wręcz przeciwnie z dokonanego przelewu oraz podpisania dokumentów związanych ze sprzedażą wynika, że pozwany miał pełną świadomość zaciągnięcia zobowiązania i istnienia zadłużenia (w treści przelewu wskazano fakturę objętą pozwem).

W ocenie Sądu całokształt przytoczonych okoliczności wskazuje na fakt zawarcia i wykonania umowy przez powódkę zgodnie z ustaleniami. Pozwany poza ogólną negacją nie naprowadził żadnych twierdzeń, a tym bardziej dowodów na odmienną od przedstawionej przez powódkę wersji zdarzeń. Gdyby faktycznie doszło do braku umowy, lub jej niewykonania, to pozwany niewątpliwie zwróciłaby się do powódki o wyjaśnienia w tej kwestii. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i logiki, przyjmując należy, że strony interesują się zawieraniem umowami, ich wykonaniem, ewentualnie wywodzą roszczenia z faktu ich niewykonania. Przedsiębiorcy analizują otrzymane faktury i reagują na wadliwie wystawione, jak również na wezwania do zapłaty , zwłaszcza w sytuacji, gdy uważają je za bezpodstawne, a nie potwierdzają dokumenty podpisem i dokonują płatności (częściowej) jak w niniejszej sprawie.

Termin płatności i żądanie w zakresie odsetek nie były kwestionowane przez pozwaną, nadto są późniejsze niż data wydania towaru. Pozwany płacił na poczet należności, nie negując jej także w zakresie terminu płatności. Podstawę prawną w zakresie rozstrzygnięcia o odsetkach stanowią przepisy ustawy z 8 marca 2013r o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (poprzednio o terminach zapłaty w transakcjach handlowych).

Istotne elementy ustaleń i materiału dowodowego omówione zostały powyżej, zbędnym jest więc ich powtarzanie. W ocenie Sądu całokształt okoliczności faktycznych wynikających z materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje na zawarcie i wykonanie umowy sprzedaży na warunkach określonych w pozwie. W uzupełnieniu dodać należy, że jeżeli pozwany kwestionuje swój podpis na załączonych do sprawy dokumentach to powinien wykazać, że nie został przez niego złożony. W niniejszej sprawie brak jest inicjatywy dowodowej pozwanego w tym zakresie.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c. Powódka wygrała proces należy się jej więc zwrot kosztów na które składa się opłata od pozwu 2686zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17zł i wynagrodzenie pełnomocnika 5400zł ustalone w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.).

SSR Dariusz Plewczyński

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)